

Kumbonza e kumbonares së vogël dha lajmin e mbarimit të meshës. Bashkë me tingllat e qarta të saj, u shpërdanë nëpër ledinë të gjelbër gjint qi delshin prej kishet.

Kupa qiellore përkulej gëzueshëm mbi at skutë të blerë, tretë midis maleve. Fryma e flladeve mbushte ajrín me dridhje të freskta e përhapte një âinë të shëndoshë mëndre t' egër e sherbelash.

Pataloku para famullís u mbulue me grumbuj Malsorësh e Malsoresh, veshë në petka feste. Pleqt, me t' ecun të matun e plot madhni, fytyrën e rrethueme në shalla bardh si bora, kërkuen hijet e lisave dhe u shtruen rrotull me bâ kuvënd tue pí duhan. Djelmoshat, me kapuçë të leshët në krye, kapën mauzerret, qi sa ngjati mesha kishin ndëjë të varuna tu dera e kishës, e kaluen teposhtë kah logu i shëjit. Të gjatë e të zhdërvjellët, çakçirët e bardhë me gajtana të zez e të shëndritëshëm, me rrypa fyshekësh të ngjeshun për bel, tue ecun të lehtë e të shpejtë mbi bar të butë, me armë në dorë, m'u dukshin çetë herojsh e dalun prej ndonji poemi epik.

Granija delte prej kishe tue bâ kryq papushue e tue puthë medajat e rruzareve. Gratë lëshuen, në heshtit e